

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິດຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິດ ແຫ່ງລາໂອດິເກຍ - ເລກທີ ໓

ອີກດົນບານໃດ? ຕາປະທັບດວງທິຫຳ

Jeff Pippenger

2025-12-07

ເມື່ອ "ແສງສະຫວ່າງສຳລັບເວລານັ້ນຖືກປະທານໃຫ້" ມັນຈະຖືກ "ຮັບໄວ້" ຫຼື "ຖືກປະຕິເສດ." ການແຍກອອກທີ່ສຳເລັດລົງເມື່ອແສງສະຫວ່າງຖືກນຳເຂົ້າມາ ແມ່ນພະລາຊະກິດຂອງຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງລວມມີພຽງແຕ່ການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລວມເຖິງການແຍກເຂົ້າສາລີອອກຈາກຫຍ້າລະຄອນນຳອີກ. ຂະບວນການທົດສອບແລະການແຍກຂັ້ນສຸດທ້າຍໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນ 9/11, ເມື່ອຄຳຖາມແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖາມວ່າ, "ອີກດົນບານໃດ?" ແລະຄຳຕອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຄື, "ຈົນກວ່າຈະເຖິງກິດວັນອາທິດ." ການກ່າວເຖິງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງສັນຍະລັກ "ອີກດົນບານໃດ" ພົບໄດ້ໃນຕາປະທັບທິຫຳໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບດວງທິຫຳ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວິນຍານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະເພາະຄຳພະຍານທີ່ເຂົາຍຶດຖືນັ້ນ ຢູ່ໃຕ້ແທ່ນບູຊາ; ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງວ່າ,
ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ທ່ຽງແທ້, ຈະອີກດົນພຽງໃດ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະພິພາກສາ
ແລະແກ້ແຄ້ນເລືອດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍແກ່ບັນດາຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ?

ແລະໄດ້ມີການມອບເສືອຍາວສີຂາວໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະຄົນໃນພວກເຂົາ; ແລະໄດ້ມີຄຳກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຂົາພ້ອມອີກໜ້ອຍໜຶ່ງກ່ອນ, ຈົນກວ່າພວກເພືອນຮ່ວມຮັບໃຊ້
ແລະພວກເພືອນອື່ນຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂ້າເໝືອນດັ່ງພວກເຂົານັ້ນ, ຈະຄົບຈຳນວນ. ພຣະນິມິດ
6:9-11

ການດົນໃຈໄດ້ວາງຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມ "ອີກດົນບານໃດ" ທີ່ "ດວງວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າ" ໄດ້ຖາມໄວ້
ໃຫຍ່ໃນອະນາຄົດ ເມື່ອກຸ່ມທຶສອງຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະຄວາມເຊື່ອໂດຍສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ຄົບຈຳນວນ.
ສິ່ງນັ້ນເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະເພາະເຫດນີ້ຊົດເຕີໄວທ໌ ຈຶ່ງລະບຸວ່າ ພຣະນິມິດ ບົດ 18
ເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງກຸ່ມຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະຄວາມເຊື່ອກຸ່ມທຶສອງ. ໃນຫ້າຂໍ້ທຳອິດມີສອງ
"ສຽງ"; ສຽງທຳອິດໝາຍເຖິງ 9/11

ແລະສຽງທຶສອງເອີ້ນຊາຍແລະຍິງໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຊົດເຕີໄວທ໌ ລະບຸວ່າ
ສັນຍາລັກຂອງ "ອີກດົນບານໃດ" ໃນຕາປະທັບທິຫຳ ສອດຄ່ອງກັບຫ້າຂໍ້ທຳອິດຂອງ ພຣະນິມິດ 18
ເພື່ອກຳນົດເຄົ້າໂຄງຈາກ 9/11 ໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຈຸດເນັ້ນບໍ່ແມ່ນຢູ່ທີ່ການແຍກອອກແລະການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ຢູ່ທີ່ການພິພາກສາລະບົບສັນຕະປາປາ
ເນື່ອງຈາກການຂ້າຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະຄວາມເຊື່ອໃນປະຫວັດສາດທີ່ຜ່ານມາ
ແລະຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະຄວາມເຊື່ອໃນຊ່ວງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ
ຊຶ່ງປະກອບເປັນກຸ່ມທຶສອງຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະຄວາມເຊື່ອໂດຍສັນຕະປາປາ.

"ເມື່ອຕາປະທັບທິຫຳຖືກເປີດອອກ, ໂຢຮັນຜູ້ໄດ້ຮັບການສຳແດງໃນນິມິດ
ໄດ້ເຫັນຢູ່ໃຕ້ແທ່ນບູຊາກຸ່ມຊົນທີ່ຖືກຂ້າເພາະພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະເພາະຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຫຼັງຈາກນີ້
ຈົ່ງເກີດມີເຫດການຕ່າງໆຕາມທິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ
ເມື່ອບັນດາຜູ້ທີ່ຊື່ສັດແລະສັດຈົ່ງຖືກເອົາໃຫ້ອອກມາຈາກບາບີໂລນ. [ພຣະນິມົດ 18:1-5, ຖືກອ້າງອີງ.]”
Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 20, 14.

ໃນຂໍ້ຄວາມອັນທຳອິດລະບຸເຖິງພວກຜູ້ຖືກຂ້າເພາະຄວາມເຊື່ອໃນຕາປະທັບທິຫຳ
ແລະກຸ່ມຜູ້ຖືກຂ້າເພາະຄວາມເຊື່ອກຸ່ມທຳອິດໃນອະນາຄົດ
ຊຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ຄົບຈຳນວນໃນວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ ນາງກ່າວວ່າ ເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນ
“ຈະຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ.” ສຽງສອງສຽງໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດເປັນຕົວແທນຂອງ
“ຊ່ວງເວລາໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ.” ສຽງທຳອິດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນທີ 9/11
ແລະສຽງທີສອງໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ

“ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບດວງທິຫຳ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢູ່ໃຕ້ແທ່ນບູຊາວິນຍານຂອງບັນດາຜູ້ຖືກຂ້າເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະເພາະຄຳພະຍານທີ່ພວກເຂົາຍຶດຖືໄວ້: ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງກ່າວວ່າ,
ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະສັດຈົ່ງ, ຈະອີກດົນບານໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ພິພາກສາ
ແລະແກ້ແຄ້ນເລືອດຂອງພວກເຮົາແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ?
ແລະເສື້ອຂາວໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນໃນພວກເຂົາ [ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປະກາດວ່າບໍລິສຸດ
ແລະສະອາດ]; ແລະໄດ້ມີຄຳກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ໃຫ້ພວກເຂົາພັກຜ່ອນອີກຊົ່ວລະຍະໜຶ່ງ
ຈົນກວ່າເພື່ອນຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ ແລະເພື່ອນຮັບຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂ້າເໝືອນດັ່ງພວກເຂົານັ້ນ
ຈະຄົບຈຳນວນ’ [ພຣະນິມົດ 6:9-11]. ທີນໄດ້ມີພາບເຫດການຕ່າງໆຖືກນຳສະເໜີແກ່ໂຍຮັນ
ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃນຄວາມເປັນຈິງ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ຈະມີຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ.”

“ພຣະນິມົດ 8:1-4 ຖືກອ້າງ.” Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 20, 197.

ຊົດເຕີ້ໄວທໍ
ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງການສຳເລັດຂອງການກຳລັງຂອງກຸ່ມຜູ້ເປັນພະຍານຈົນຕາຍກຸ່ມທຳອິດໄວ້ກັບອະນາຄົດ,
ແລະໃນອີກຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງນາງໄດ້ອ້າງເຖິງ Revelation 18:1-5, ຊຶ່ງລະບຸເຖິງສຽງໜຶ່ງໃນສາມຂໍ້ທຳອິດ
ແລະອີກສຽງໜຶ່ງໃນຂໍ້ທີແລະຫ້າ. ສຽງທຳອິດໝາຍເຖິງ 9/11
ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກໄດ້ພັງທະລາຍລົງ, ແລະສຽງທີສອງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເມື່ອຝຸງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເອົາໃຫ້ອອກມາຈາກ Babylon. ໃນຂໍ້ຄວາມທຳອິດ ນາງໄດ້ກ່າວເຖິງ
Revelation ບົດທີແປດ ແລະສື່ທຳອິດ ຊຶ່ງລະບຸເຖິງການເປີດຕາປະທັບທິຈັດ,
ເມື່ອຖ່ານໄຟຈາກແທ່ນບູຊາຖືກໂຍນລົງສູ່ໂລກ, ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບວັນ Pentecost,
ເມື່ອໄຟມາຈາກສະຫວັນແລະສ່ອງແຈ້ງບັນດາສາວົກ, ດັ່ງເຊັນຫົນສົບສອງກອນຂອງ Elijah ໄດ້ຖືກສ່ອງແຈ້ງ
ແລະດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລື່ນດັ່ງໄຟຢູ່ເທິງບັນດາສາວົກ.

ອີກດົນບານໃດ? ເຊກາຣີຢາ ແລະ ໂຍຮັນ

ຄຳຖາມ “ອີກດົນບານໃດ” ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມຕັ້ງແຕ່ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃນເລື່ອງຂອງພຣະພິພາກສາ, ໃນປະຫວັດຂອງພວກ Millerites ຈາກປີ 1840
ຫາ 1844, ໃນປະຫວັດຂອງໄມເຊຕັ້ງແຕ່ໄຟພິບັດຄັ້ງທີແປດເຖິງຄັ້ງທີສິບ,
ໃນຄຳພະຍານຂອງມະຕະສັກຂຶ້ນໃນຕາປະທັບທິຫຳ, ແລະໃນພຣະທຳເຊກາຣີຢາ ມີການຖາມຄຳຖາມວ່າ
“ອີກດົນບານໃດ” ຈຶ່ງຈະເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເມດຕາຕ່ຳຢູ່ຊາເລັມ
ຊຶ່ງໄດ້ຢູ່ໃນບາບີໂລນເປັນເວລາຈັດສິບປີ.

ແລ້ວທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ຕອບແລະກ່າວວ່າ, ໂອ ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ, ພຣະອົງຈະຍັງບໍ່ຊົງເມດຕາກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະບັນດາເມືອງຂອງຢູດາ ອີກດົນບານໃດ, ຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງພຣະພໍ້ໂລດຕຳພວກເຂົາຕະຫຼອດເຈັດສິບປີນີ້?

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຕອບແກ່ທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳອັນດີ ແລະຖ້ອຍຄຳອັນປອບໂຍນ.

ດັ່ງນັ້ນ ທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ຈົ່ງຮ້ອງປະກາດ ໂດຍກ່າວວ່າ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເຮົາຫຼົງຫວາງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ສີໂອນດ້ວຍຄວາມຫຼົງຫວາງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ແລະ ເຮົາພໍ້ໂລດຢ່າງຫນັກຕໍ່ປະຊາຊາດຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຢ່າງສະບາຍໃຈ; ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ພໍ້ໂລດຢູ່ແຕ່ເລັກນ້ອຍ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມທຸກລຳບາກນັ້ນຂຶ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເຮົາໄດ້ກັບຄືນມາສູ່ເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຄວາມເມດຕາ; ພຣະນິເວດຂອງເຮົາຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນນັ້ນ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັງນັ້ນ, ແລະ ສາຍວັດຈະຖືກຂົງອອກເຫນືອເຢຣູຊາເລັມ. ຈົ່ງຮ້ອງປະກາດອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຕັດດັງນີ້ວ່າ: ບັນດານະຄອນຂອງເຮົາຈະຍັງແຜ່ກະຈາຍອອກໄປອີກດ້ວຍຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ; ແລະ ພຣະຢາເວຈະຍັງປອບໂຍນສີໂອນອີກ, ແລະ ຈະຍັງຊົງເລືອກເຢຣູຊາເລັມອີກ." ເຊກຣີຍາ 1:12-17

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຈັດໃຫ້ "ເຈັດສິບປີ" ຂອງຊາກກາຣີຢາ ສອດຄ່ອງກັນໂດຍກົງກັບ ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ ນັບແຕ່ ຄ.ສ. 538 ເຖິງ 1798 ຊົງອົດສະຣາເອນຜ່າຍວົນຍານ (ຄຣິສຕຽນ) ຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດແກ່ບາບໂລນຜ່າຍວົນຍານ (ໂຣມັນຄາທອລິກ) ເໝືອນດັ່ງທີ່ອົດສະຣາເອນໂບຮານຕາມຕົວອັກສອນໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດແກ່ບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ.

"ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເທິງໂລກນີ້ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນການເປັນເຊື້ອຢ່າງແທ້ຈິງຕະຫຼອດຊ່ວງເວລາອັນຍາວນານແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຢ່າງບໍ່ຍອມຜ່ອນຜັນນີ້ ເໝືອນດັ່ງທີ່ບັນດາບຸດຫຼານອົສຣາເອນຖືກກັກເປັນເຊື້ອຢູ່ໃນບາບໂລນໃນລະຫວ່າງໄລຍະແຫ່ງການຖືກເລະເທດ." Prophets and Kings, 714.

ໃນປີ 1798 ເມື່ອສິ້ນສຸດໄລຍະເວລາພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ ຂ່າວສານຂໍ້ທ້າວໃນສາມຂໍ້ທີ່ຖືກນຳສະແດງເປັນທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 14 ໄດ້ມາເຖິງ. ຂໍ້ທີສອງໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844 ແລະຂໍ້ທີສາມໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນສັນຍະລັກໂດຍຄຳຖາມວ່າ "ອີກດົນບານໃດ" ແມ່ນນັບແຕ່ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະໄລຍະເວລານັ້ນໄດ້ຖືກສຳແດງເປັນແບບຢ່າງໄວໃນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິສໃນຂະບວນການມົນເລໄລຍະຈາກວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ໄລຍະເວລານັ້ນຖືກສະແດງໃນເຊິງສັນຍະລັກໂດຍໂຢຮັນຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະນິມົດໃນບົດທີ 10 ເມື່ອໂຢຮັນກິນມ້ວນໜັງສືນ້ອຍທີ່ຫວານຢູ່ໃນບາກຂອງລາວ ແຕ່ກ່າຍເປັນຂົມຢູ່ໃນທ້ອງຂອງລາວ.

ແລະສຽງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຈາກສະຫວັນນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ ແລະວ່າ, "ຈົ່ງໄປຮັບເອົາໜັງສືນ້ອຍທີ່ເປີດຢູ່ໃນມືຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຍິນຢູ່ເທິງທະເລ ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ." ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຫາທູດສະຫວັນນັ້ນ ແລະໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, "ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໜັງສືນ້ອຍນັ້ນ." ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ຈົ່ງຮັບມັນໄປ ແລະກິນເສຍ; ມັນຈະເຮັດໃຫ້ທ້ອງຂອງເຈົ້າຂົມ, ແຕ່ໃນບາກຂອງເຈົ້າມັນຈະຫວານດັ່ງນ້ຳເຜີ້." ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາໜັງສືນ້ອຍນັ້ນອອກຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນ ແລະໄດ້ກິນມັນເສຍ; ແລະໃນບາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າມັນຫວານດັ່ງນ້ຳເຜີ້; ແລະທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກິນມັນແລ້ວ, ທ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຂົມ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງພະຍາກອນອີກຄັ້ງໜຶ່ງຕໍ່ໜ້າຫຼາຍຊົນຊາດ,
ແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ, ແລະພາສາທັງຫຼາຍ, ແລະບັນດາກະສັດ. ພຣະນິມິດ 10:8–11.

ປະຫວັດສາດທີ່ໂຢຮັນກຳລັງນຳສະເໜີນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໜັງສືທີ່ໄດ້ຖືກກົມ
ເພາະການກົມນັ້ນເປັນຕົວແທນເຖິງການທົດລອງກົມໃນໄລຍະທີ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຂ່າວສານນັ້ນ
ແລະປະສົບການຂອງເຂົາໃນການປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອໂຢຮັນຖືກບອກທັນທີຫຼັງຈາກທີ່ປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກນຳສະເໜີໄດ້ວ່າ ໂຢຮັນຈະຕ້ອງພະຍາກອນອີກຄັ້ງ
ການພະຍາກອນທີ່ກຳລັງຖືກຊີ້ບອກນັ້ນ ຄືປະຫວັດສາດຂອງປີ 1840 ຫາ 1844. ໂຢຮັນຖືກບອກວ່າ
ປະຫວັດສາດຂອງພວກມັນໃນໄລຍະຈາກ 1840 ຫາ 1844
ຖືກເຮັດຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍຂອງອັດເວນຕິດສະຕ໌. ທັນທີທີ່ໂຢຮັນຖືກບອກວ່າ
ທ່ານຈະຕ້ອງພະຍາກອນອີກຄັ້ງ ທ່ານກໍຖືກບອກໃຫ້ອັດເທກພຣະວິຫານ.

ແລະໄດ້ມີໄມ້ອ້ອມໜັງສືຄ້າຍຄືຄະທາຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນຍັງກ່າວວ່າ,
“ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະວັດພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ທັງແທນບູຊາ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ນັບສະການຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແຕ່ລານຊົນນອກພຣະວິຫານນັ້ນ ຈົ່ງປະມັນມັນໄວ້ ແລະຢ່າວັດມັນເລີຍ;
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ: ແລະນະຄອນບໍລິສຸດນັ້ນ
ພວກເຂົາຈະຢຽບຍ່າງຢູ່ໃຕ້ຕົນເປັນເວລາສິບສອງເດືອນ. ພຣະນິມິດ 11:1, 2.

ວຽກງານທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂະບວນການແອດເວນຕິດສະຕ໌ໜຶ່ງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ໄດ້ຖືກໂຢຮັນພັນລະນາໄວ້ວ່າເປັນການວັດແທກ ຫຼືການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ
ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳເຊຊາຣີຍາວ່າ “ຈະມີການຂຶ້ນສູ່ນັ້ນວັດເທິງເຢຣູຊາເລັມ”
ອີກຄັ້ງ—ເພາະວ່າພຣະອົງຈະ “ຍັງເລືອກເຢຣູຊາເລັມ” ອີກ.
ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິດສະຕ໌
ດ້ວຍຂະບວນການຟຣີເດນເຟຍຂອງ Millerite Adventism
ໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິດສະຕ໌
ດ້ວຍຂະບວນການຟຣີເດນເຟຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີຟ້າ. ໃນຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງແຫ່ງວັນທີ
22 ຕຸລາ 1844 ໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກແທນວ່າເປັນ “ວັນທັງຫຼາຍແຫ່ງສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດ”
ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ.

ແຕ່ໃນສະໄໝແຫ່ງສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດ ເມື່ອທ່ານຈະເລີ່ມເປົ້າແກ
ຄວາມລົງລັບຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະສຳເລັດລົງ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະກາດໄວ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
ຄົນບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ. ພຣະນິມິດ 10:7

ຂ່າວສານນັ້ນເປັນຄວາມຫວານແກ່ພວກ Millerites
ເມື່ອຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາຂອງອິສະລາມກ່ຽວກັບວິບັດຄັ້ງທີສອງໄດ້ສຳເລັດລົງຢ່າງພໍດີຕາມທີ່ພວກ
Millerites ໄດ້ທຳນາຍໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840.
ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ກ້າຍເປັນຄວາມຂົມໃນທ້ອງເມື່ອເກີດຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ທັນທີທີ່
John ສິ້ນສຸດການສະແດງປະຫວັດສາດຂອງຊ່ວງປີ 1840 ຫາ 1844 ນັ້ນ ທ່ານກໍໄດ້ຖືກແຈ້ງວ່າ
ທ່ານຈະຕ້ອງເຮັດສິ່ງດຽວກັນນັ້ນອີກ (ພະຍາກອນ) ອີກຄັ້ງ. ຈາກນັ້ນ ທ່ານຖືກບອກໃຫ້ອັດເທກເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະເມື່ອທ່ານເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານກໍກຳລັງສອດຄ່ອງກັບຄຳພະຍາກອນຂອງ Zechariah
ກ່ຽວກັບການທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກເຢຣູຊາເລັມ. ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນຕົ້ນໄປ
ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖືກນຳສະເໜີເປັນ “ວັນເວລາແຫ່ງສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດ.”
“ວັນເວລາ” ແຫ່ງຂ່າວສານ (ສຽງ) ຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດ (ວິບັດຄັ້ງທີສາມ)
ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ
ເມື່ອພຣະທຳມະຊາດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດຈະຖືກຮວມເຂົ້າຢ່າງຖາວອນກັບມະນຸດຊາດ

ຜູ້ທີ່ຈະເປັນໜຶ່ງແສນສັກສິນສີພັນຄົນ. ວຽກງານນັ້ນໄດ້ຖືກລ່າຊ້ອກໄປໂດຍການກະບົດໃນປີ 1863, ແລະໃນ 9/11 ການເບິ່ງສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທິຈັດ (ວິບັດຄົງທິສາມ) ກໍໄດ້ເລີ່ມດັງຂຶ້ນອີກຄັ້ງ.

ໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຈະປະທັບພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້ທຶນນັ້ນ, ແລະ "ພຣະນາມ" ຂອງພຣະອົງກໍຄືພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ. ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຊຳອິນ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໂດຍເຊກາຣີຢາ ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ, "ເຮົາໜຶ່ງຫວ່າງເພື່ອເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ເພື່ອຊຳອິນດ້ວຍຄວາມໜຶ່ງຫວ່າງຢ່າງຍິ່ງ" ແລະ ຕໍ່ຈາກນັ້ນວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍັງຊົງປອບໂຍນຊຳອິນອີກ, ແລະ ຈະຍັງຊົງເລືອກເຢຣູຊາເລັມອີກ." ຊຳອິນຖືກປອບໂຍນເມື່ອນາງໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຜູ້ຊົງເປັນ "ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ."

ການປອບໂຍນໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນ 9/11

ສອດຄ່ອງກັບການທຳພຣະຄຣິດຊົງຫາຍໃຈໃສ່ພວກສາວົກ

ຫຼັງຈາກພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງມາຈາກການເຂົ້າເຝົ້າພຣະບິດາພາຍຫຼັງຈາກການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ.

ການສຳແດງອອກຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນວັນເພນເຕຄອດ.

ລະດູການນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຖວາຍຜົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຄົ້ນມາມີຊີວິດ ແລະ

ມັນໄດ້ສືບສຸດລົງດ້ວຍການຖວາຍຜົນທຳອິດຂອງວັນເພນເຕຄອດ

ເມື່ອໃນເວລານັ້ນທົ່ວໂລກທັງໝົດໄດ້ຍື່ນຂ່າວສານ.

"ຈົ່ງປອບໂຍນ, ຈົ່ງປອບໂຍນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ" ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຕັດດັງນີ້.

"ຈົ່ງເອົາກັບເຢຣູຊາເລັມຢ່າງອ່ອນໂຍນ ແລະຮ້ອງປະກາດແກ່ນາງວ່າ ການຮັບຂອງນາງໄດ້ສືບສຸດແລ້ວ ວ່າຄວາມຊົ່ວບາບຂອງນາງໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ:

ເພາະນາງໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວເປັນສອງເທົ່າສຳລັບບາບທັງສິ້ນຂອງນາງ." ເອຊາຍາ 41:1, 2.

ຜູ້ໜຶ່ງແສນສັກສິນສີພັນຄົນ ໄດ້ຖືກປະທັບຕາເມື່ອ "ຄວາມອະທຳຂອງເຂົາໄດ້ຖືກອະໄພແລ້ວ."

ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດພຽງເລັກນ້ອຍ

ໃນຂະນະທີ່ເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາຜົນແຫ່ງເທດສະການເພນເຕຄອດຄັ້ງທຳອິດ

ພ້ອມກັບການຮັບການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ

ດັ່ງທີ່ພວກສາວົກໄດ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃນວັນເພນເຕຄອດ. ການປະພອບລົງມາເປັນລະອອກຂອງຜົນ

ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນ 9/11 ກາຍເປັນການເທອກຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ

ຈາກເຄື່ອງບູຊາຜົນແຫ່ງຄັ້ງທຳອິດໃນ 9/11 ໄປສູ່ເຄື່ອງບູຊາຜົນແຫ່ງຄັ້ງທຳອິດໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ

ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງແສນສັກສິນສີພັນຄົນຖືກປະທັບຕາ ແລະຖືກຈັດຕຽມເປັນເຄື່ອງບູຊາ

ເພື່ອໃຫ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ ຕັ້ງແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດຈົນເຖິງການປິດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ.

ປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພຣະນິມິດ ບົດ 18 ຂໍ້ 1-3 ທີ່ປະກາດການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນ

ຊົງເປັນສັນຍາລັກໃນພຣະຄຳພິທີເປັນຕົວແທນຂອງ "ການທະວີຂຶ້ນ."

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ

ມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍໄດ້ສ້ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.

ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນແຂງກ້ວາ, ບາບໂລນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ,

ແລະໄດ້ກາຍເປັນບ່ອນອາໄສຂອງພວກຜົມມານ, ເປັນທີ່ສະຖິດຂອງວິນຍານຊົ່ວທຸກຢ່າງ,

ແລະເປັນກົງຂັງຂອງນິກທຸກຊະນິດທີ່ບໍ່ສະອາດແລະໜ້າຊົງ. ເພາະວ່າ

ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງໄດ້ດື່ມເຫຼືອຂະໜານແຫ່ງຄວາມເຝື້ອລວມຈາກການຫຼິ້ນຊູ້ຂອງນາງ,

ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຫຼິ້ນຊູ້ກັບນາງ,

ແລະພວກພໍ່ຄ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຮັງມືຂຶ້ນຈາກຄວາມຟຸ່ມເຟື້ອຍອັນລົ້ນເຫຼືອຂອງນາງ. ພຣະນິມິດ

18:1-3.

ຕະຫຼອດທົ່ວພຣະຄຳພີ ການຊ້ຳຂໍ້ຄວາມ ຫຼືຄຳເວົ້າເປັນສອງເທື່ອ
ເປັນຕົວແທນເຖິງການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ນີ້ແມ່ນລາຍເຊັນຂອງອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ
ຜູ້ຊົງຊົງສະແດງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ.
ການລົ້ມລົງຂອງຄັ້ງຂອງບາບໂລນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍນົມໂຮດ ແລະ ເບນຊັດຊາ.
ນົມໂຮດແມ່ນຈຸດເລີ່ມຂອງບາບໂລນ ໃນເວລາທີ່ມັນເປັນພຽງບາບເບນເທົ່ານັ້ນ.
ການລົ້ມລົງຂອງນົມໂຮດເປັນຕົວແທນການລົ້ມລົງຂອງເບນຊັດຊາ ແລະ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ
ແລະ ຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ ກໍຄືວ່າ ການລົ້ມລົງຂອງນົມໂຮດໃນຕອນຕົ້ນຂອງບາບໂລນ
ເປັນຕົວແທນການລົ້ມລົງຂອງເບນຊັດຊາໃນຕອນປາຍ ເພາະວ່າອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ
ຊົງສະແດງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຂອງສິ່ງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ

ຫໍຄອຍຂອງນົມໂຮດຖືກທຳລາຍລົງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການລົ້ມລົງຂອງລາວ
ແລະລາວເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການລົ້ມລົງຂອງຕີກິຟາແຜດໃນວັນທີ9/11.
ການລົ້ມລົງຂອງເບນຊັດຊາແມ່ນການຂຽນໄວ້ເທິງກຳແພງ ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍຈຸດສູນສຸດຂອງການປົກຄອງ
ຈັດສົບປີຂອງບາບໂລນໃນຖານະອານາຈັກທຳອິດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການລົ້ມລົງຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນຕອນທ້າຍຂອງ “ເຈດຕະນາ
ຕາມວັນເວລາຂອງກະສັດອົງດຽວ” ອັນເປັນສັນຍາລັກໃນເອຊາຢາ 23
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນປະຫວັດຂອງສະຫະລັດຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ການຂຽນໄວ້ເທິງກຳແພງຂອງເບນຊັດຊາ ເປັນຕົວແທນເຖິງເວລາທີ່ກຳແພງແຫ່ງການແຍກລະຫວ່າງຄຣິດຈັກ
ກັບລັດລົ້ມລົງໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຊຶ່ງເປັນຈຸດນັ້ນແທ້ໆທີ່ອານາຈັກທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີສູນສຸດລົງ,
ດັ່ງທີ່ເບນຊັດຊາຖືກປະທານໃນຄົນນັ້ນເອງ. ລາຍພຣະຫັດຢູ່ເທິງກຳແພງ ຄືກົດໝາຍທີ່ຖືກຂຽນຂຶ້ນ
ຊຶ່ງລົ້ມລົງກຳແພງແຫ່ງການແຍກລະຫວ່າງຄຣິດຈັກກັບລັດໃນລັດຖະທຳມະນູນ.

“ປະຫວັດສາດ” ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຕັ້ງແຕ່ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແລະຕ່ຳລາກນັ້ນໄປຈົນເຖິງການປົດແຫ່ງໂອກາດການທົດລອງຂອງມະນຸດ ແລະໄພພິບັດເຈດຕະນາສຸດທ້າຍ
ແມ່ນຊ່ວງເວລາທາງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກສັນຍາລັກໄວ້ໄພຍໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ໂດຍການຊ້ຳຄຳຫຼີ້ນລົງເປັນສອງເທື່ອ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກເທລົງມາ
ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການປະພຶມຈາກ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງເປັນການເທລົງມາຢ່າງບໍລິບູນ.
ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເປັນຕົວແທນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄວ້ວ່າເປັນ “ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ”
ຜູ້ຊົງເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາແລ້ວ ຈະຊົງສຳແດງສິ່ງທັງປວງແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ຜູ້ຊົງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຜູ້ທີ່ພຣະບໍດີຈະຊົງສົງມາໃນນາມຂອງເຮົາ,
ພຣະອົງນັ້ນຈະຊົງສອນພວກທ່ານທຸກສິ່ງ, ແລະຈະຊົງເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານລະນຶກເຖິງທຸກສິ່ງ
ຄືທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ແກ່ພວກທ່ານ. ໂຢຮັນ 14:26.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກຖ່າຍທອດໄປສູ່ຄົນໜຶ່ງແສນສີສົບສີພັນ ໂດຍຜ່ານ “ນ້ຳມັນຄຳ” ຊຶ່ງກໍແມ່ນ “ຟົນ”
ແລະກໍແມ່ນ “ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ” ດ້ວຍ. ເມື່ອຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະເປັນ “ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ”
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍລົງຊື່ປອກເຖິງການສຳແດງອອກພິເສດປະການໜຶ່ງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຄອບຄອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຢູ່ສະເໝີ
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸຂໍ້ກຳນົດຂອງຂ່າວປະເສີດ;
ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຟື້ນຟູອັນບໍລິສຸດຢ່າງແທ້ຈິງ, “ເໝືອນດັ່ງໃນປີກ່ອນໆ,”

ເມື່ອມີການສຳແດງອອກເປັນພິເສດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແກ່ກາຍຄະນະ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະ "ຜູ້ປອບໂຍນ." ທີ່ສຳຄັນຍັງກວ່ານັ້ນ ຄື ກາຍຄະນະນັ້ນກຳລັງຖືກກະຕຸ້ນຄວາມຊຶ້ງຈຳໂດຍຜູ້ປອບໂຍນ ເມື່ອພຣະອົງ "ນຳທຸກສິ່ງມາສູ່ຄວາມລະນຶກ" ຂອງພວກເຂົາ. ສິ່ງນີ້ຍືນຍັນວ່າ ຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສຳແດງອອກນັ້ນ ມີປະສົບການອັນແທ້ຈິງ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກຳລັງມີສ່ວນຮ່ວມໃນກົດຈະກຳແຫ່ງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເພາະພຣະອົງກຳລັງມີອິດທິພົນຕໍ່ຂະບວນການຄົດ ເມື່ອພຣະອົງນຳ "ທຸກສິ່ງມາສູ່ຄວາມລະນຶກ" ຂອງພວກເຂົາ.

ຄວາມຈິຈຳຂອງມະນຸດຮ່ວມກັນກັບອົງປະກອບອື່ນໆ ເຊັ່ນ ການພິຈາລະນາຕັດສິນ, ສະຕິບັນຍາ, ເຫດຜົນ ແລະ ມະນຸດທຳ ເພື່ອປະກອບເປັນທຳມະຊາດຊັ້ນສູງຂອງມະນຸດ, ຊຶ່ງອັກຄະສາວົກໂປໂລເອນີວ່າ "ຈິດໃຈ." ທຳມະຊາດຊັ້ນສູງນັ້ນ ຈະເປັນຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຄື ຈິດໃຈຜ່າຍເນື້ອໜັງ ຫຼື ເປັນພຣະທັດສະນະຂອງພຣະຄຣິດ.

ເພາະວ່າຈິດໃຈຜ່າຍເນື້ອໜັງເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າມັນບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະແທ້ຈິງແລ້ວກໍບໍ່ສາມາດຍອມໄດ້. ໂຣມ 8:7.

ເພາະວ່າຜູ້ໃດໄດ້ຮັບພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະສັງສອນພຣະອົງໃດ? ແຕ່ວ່າ ພວກເຮົາມີພຣະທັຍຂອງພຣະຄຣິດ. 1 ໂກຣິນໂທ 2:16

ທຳມະຊາດຜ່າຍຕ່ຳ ຫຼື ເນື້ອໜັງ ປະກອບດ້ວຍລະບົບປະສາດ, ລະບົບອາລົມ, ແລະລະບົບຮົມນ ທີ່ສຳພັນກັບປະສາດສຳຜັດທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງເປັນ "ຊ່ອງທາງຂອງຈິດວິນຍານ." ທຳມະຊາດຜ່າຍສູງຖືກອອກແບບໃຫ້ປົກຄອງເຫຼົ່າທຳມະຊາດຜ່າຍຕ່ຳ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຖືກພັນລະນາເປັນບ້ອມປາການ; ແລະບ້ອມປາການນັ້ນກໍຖືກໂຈມຕີຢູ່ເປັນນິດຈາກປະສາດສຳຜັດທັງຫຼາຍ (ຄືທຳມະຊາດຜ່າຍຕ່ຳ), ແລະການໂຈມຕີເຫຼົ່ານັ້ນກໍຖືກກະທຳຕໍ່ບ້ອມປາການໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງທີ່ນຳເຂົ້າໄປສູ່ບ້ອມປາການ. ພາຍໃນບ້ອມປາການແຫ່ງທຳມະຊາດຜ່າຍສູງນັ້ນ ມີສິ່ງບັນຍາຍາກ ຫຼື ສິ່ງທີ່ Sister White ເອີ້ນວ່າ ບ້ອມຊັ້ນໃນ. ບ້ອມຊັ້ນໃນນີ້ແມ່ນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດໃນພະວິຫານສັກສິດ, ຊຶ່ງຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງພາກສ່ວນພື້ນຖານ. ລານຊັ້ນນອກແມ່ນເນື້ອໜັງ ຫຼື ທຳມະຊາດຜ່າຍຕ່ຳ, ແລະການເຂົ້າມາໃນລານຊັ້ນນອກ ຫຼື ການນຳເລືອດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດ ກໍຕ້ອງຜ່ານຜ້າກັນ ຫຼື ຜ້າມ່ານ. ລານຊັ້ນນອກມີຜ້າມ່ານຢູ່ທັງສອງສຸດ.

ໂດຍທາງໃໝ່ແລະທາງແຫ່ງຊີວິດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສະຖາປະນາໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ ຜ່ານມ່ານນັ້ນ ຄືພຣະກາຍຂອງພຣະອົງເອງ. ເຮັບເຮີ 10:20.

ພຣະວິຫານຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນ; ລານຊັ້ນນອກ ແລະ ສະຖານບໍລິສຸດ. ແລະສະຖານບໍລິສຸດນັ້ນ ກໍຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນເຊັ່ນດຽວກັນກັບທຳມະຊາດຊັ້ນສູງ. ທຳມະຊາດຊັ້ນສູງນັ້ນແຍກອອກເປັນສອງດ້ານ. ດ້ານໜຶ່ງໄດ້ຮັບການແທນຄວາມໝາຍເປັນສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ອີກດ້ານໜຶ່ງເປັນສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ. ສະຖານບໍລິສຸດແທນຄວາມໝາຍເຖິງກົດຈະກຳທາງຈິດໃຈທີ່ຈຳເປັນສຳລັບມະນຸດໃນການດຳລົງຢູ່ ແຕ່ສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດແມ່ນຂອບເຂດທີ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດພົບກັນ. ສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດແມ່ນຫ້ອງພຣະທິນັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບໃຈໃໝ່ແລ້ວ ກໍໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຜ່າຍສະຫວັນກັບພຣະຄຣິດ.

ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກເຮົາຖືກຍົກຂຶ້ນມາດ້ວຍກັນ ແລະຊົງໃຫ້ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ດ້ວຍກັນໃນສະຖານທີ່ຜ່າຍສະຫວັນໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ ເອເຟໂຊ 2:6.

ຂໍພຣະຄຳນຶກຖືກນຳມາຈາກຕອນໜຶ່ງ ທີ່ໃນຫຼາຍຂັ້ນຕອນນັ້ນ ແຕ່ຢູ່ໃນກະແສແຫ່ງຄວາມຄົດດຽວກັນຢ່າງແນ່ນອນ ພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຜ່າຍສະຫວັນ

ດັ່ງທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກຢູ່ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງໃນພຣະຄຣິດ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະອົງຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ
ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນສະຖານຟ້າສະຫວັນ. ເອເຟໄຊ 1:20.

ພຣະຄຣິດ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ໄດ້ປະທັບນັ້ນຮ່ວມກັນໃນສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດ.
ພຣະຄຣິດຊົງຖືກຊົງໃຫ້ຄົນພຣະຊົນຂຶ້ນມາ ແລ້ວຈົງຊົງປະທັບນັ້ນໃນສະຖານຟ້າສະຫວັນ ແລະ
ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກໍຖືກຊົງໃຫ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ປະທັບນັ້ນໃນຫ້ອງພຣະທຶນຢູ່ແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດ.
ໂປໂລຊີແຈງວ່າ ຜູ້ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕົ້ນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຊົງໃຫ້ຄົນມາຈາກຄວາມບາບໃນຂັ້ນຕົ້ນ.

ແມ່ນແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຍັງຕາຍຢູ່ໃນບາບຜິດທັງຫຼາຍ,
ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຂຶ້ນຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດ (ດ້ວຍພຣະຄຸນ ພວກທ່ານຈົ່ງລອດ),
ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຂຶ້ນມາຮ່ວມກັນ,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົານັ້ນຮ່ວມກັນໃນສະຖານທີ່ຟ້າສະຫວັນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເອເຟໄຊ 1:5, 6.

ການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນແບບຂອງຂໍ້ຄວາມຈາກ Ephesians ນັ້ນ ແມ່ນພະຍານສອງຄົນໃນ Revelation
ບົດທີສິບເອັດ ຜູ້ຊົງໄດ້ຖືກຊົງໃຫ້ເປັນຄົນມາ ແລະຕໍ່ມາກໍໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນເປັນທຸກສັນຍາລັກ—ແຕ່ຍັງ
ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ນັ້ນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງສະຫວັນດ້ວຍ. ໃນສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດ
ພະຍານສອງຄົນນັ້ນກໍລົງເປັນຕົວແທນຂອງມະນຸດຊາດຢູ່ໃນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍກົງ,
ແລະການຊອບທຳຂອງພວກເຂົາສຳລັບການໄດ້ນັ້ນຢູ່ທຶນນັ້ນກໍຄືເຄື່ອງໝາຍທີ່ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນຄອບຄອງຢູ່,
ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນຄືຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຕົວແທນວ່າມະນຸດໄດ້ກ້າຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະທຳອັນສູງສົ່ງ,
ແລະຕາປະທັບນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ຜູ້ຊົງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ກໍລົງສະຖິດຢູ່ພາຍໃນສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດຂອງທຳມະຊາດອັນສູງສົ່ງຂອງ 'ພວກເຂົາ'.
ສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດຄືຫ້ອງບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ບ່ອນທີ່ພຣະທຳອັນສູງສົ່ງແລະມະນຸດຖືກຮວມເຂົ້າເປັນໜຶ່ງ,
ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະວິຫານມະນຸດ
ຊົງທຳມະຊາດອັນສູງສົ່ງຂອງມະນຸດນັ້ນປະກອບມີສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດ
ບ່ອນທີ່ທັງພຣະທຳອັນສູງສົ່ງແລະມະນຸດໄດ້ນັ້ນຢູ່ຮ່ວມກັນ.

ການເຫລົ່ງມາຂອງ "ພຣະຜູ້ຊົງປອບໂຍນ" ແມ່ນການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສົບສີຟ້າ
ແລະມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການບ່ຽນແບງໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄວາມພົ້ນ ເພາະໃນເວລານັ້ນ
ຄຣິສຕະຈັກຈະບ່ຽນຈາກຄຣິສຕະຈັກທີ່ຕັ້ງສູ່ໄປເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໃຊ້ຊະນະ. ໃນເວລານັ້ນ
ມັນຈະບ່ຽນຈາກຂະບວນການລາໂອດິກຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສົບສີຟ້າ
ໄປສູ່ຂະບວນການຟິລາເດັນເຟຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສົບສີຟ້າ. ໃນເວລານັ້ນ
ມັນຈະບ່ຽນຈາກປະສົບການຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຈັດ ໄປສູ່ປະສົບການຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຫົກ
ແລະຄຣິສຕະຈັກທີ່ຫົກນັ້ນຄືພວກມົນເລໂຮທ໌.
ລັກສະນະແບບຄຳພະຍາກອນປະການໜຶ່ງຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຫົກແຫ່ງຟິລາເດັນເຟຍ
ຕາມທີ່ມັນໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍຂະບວນການມົນເລໂຮທ໌ ກໍຄືວ່າ ມັນບໍ່ເຄີຍເປັນຄຣິສຕະຈັກ.
ມັນເປັນພຽງແຕ່ຂະບວນການເທົ່ານັ້ນຕະຫຼອດໄປຈົນເຖິງປີ 1856 ເມື່ອທັງສອງທ່ານ White
ໄດ້ລະບຸວ່າຂະບວນການນັ້ນເປັນລາໂອດິກຍ. ເຈດປີຕໍ່ມາ ຄຣິສຕະຈັກທາງກົດໝາຍຈຶ່ງຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ.

ການບ່ຽນແບງໃນເຄື່ອງຄວາມພົ້ນໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ໄດ້ຖືກພິມແບບໄວໂດຍການບ່ຽນແບງໃນເຄື່ອງຄວາມພົ້ນໃນວັນເດນເຕກອດ
ຊົງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການສະຖາປະນາພຣະຄຣິດໃຫ້ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ.

“ການຫຼົງໄຫຼວົງມາໃນວັນເພນເຕກອດ ເປັນການສຶກສາຈາກສະຫວັນວ່າ ພິທີສະຖາປະນາຂອງພຣະຜູ້ໄຖໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ. ຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈາກສະຫວັນມາຍັງບັນດາຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ ເປັນໝາຍສຳຄັນວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຮັບອຳນາດທັງສິ້ນໃນສະຫວັນແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ ໃນຖານະປະໂຫດແລະກະສັດ ແລະວ່າ ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບການເຈົ້າເໜືອປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ.” ກົດຈະການຂອງອັກຄະທູດ, 38.

ເມື່ອຜົນບາຍລະດູຖືກເທລົງຢ່າງບໍ່ມີຂັດຂວາງເທິງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ, ນັ້ນຈະເປັນ “ການສຶກສາຈາກສະຫວັນ” ວ່າຄຣິສຕະຈັກຜູ້ຕັ້ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ແລະຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.

ການສະຖາປະນາຂອງພຣະຄຣິດໃນວັນເພນເຕກອດໃນພະວິຫານເບື້ອງເທິງ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການເຈົ້າຕັ້ງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ການຫຼົງລົງແບບ “ເພນເຕກອດສຕານ” ຊຶ່ງລະບຸວ່າພຣະຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ຖືກເຈົ້າມືນນັ້ນ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເຈົ້າຂອງພຣະອົງໃນພິທີເປີດສະໄໝຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແຕ່ພຣະອົງກໍໄດ້ຖືກເຈົ້າແລ້ວເຊັ່ນກັນໃນເວລາຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ. ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ (9/11) ຈົນເຖິງເພນເຕກອດ (ກົດໝາຍວັນອາທິດ) ຍັງໄດ້ຖືກສະແດງອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງສາມປີເຄື່ອງ ໂດຍການສົນພຣະຊົນ, ການຖືກຜັງ, ແລະການຄົນພຣະຊົນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງ (ງານສະຫຼອງຜົນແຮກ). ດັ່ງນັ້ນ 9/11 ຈຶ່ງຖືກສະແດງໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ ແລະອີກທັງໃນການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ການຄົນພຣະຊົນເຊິ່ງສັນຍາລັກ ແລະ ການຄົນພຣະຊົນຕາມຕົວອັກສອນຂອງພຣະອົງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງສອງເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງແຕ່ລະເສັ້ນສິ້ນສຸດລົງທີ່ເພນເຕກອດ. ທັງສອງປະຫວັດສາດເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຄົນຂຶ້ນມາຂອງເຄື່ອງຖວາຍຜົນແຮກ.

ແຕ່ບັດນີ້ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຟື້ນຄົນພຣະຊົນມາຈາກບັນດາຄົນຕາຍແລ້ວ ແລະໄດ້ຊົງເປັນຜົນທຳອິດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຫຼົບໄປນັ້ນ. ເພາະວ່າເນື່ອງຈາກຄວາມຕາຍມາໂດຍມະນຸດ ການຟື້ນຄົນມາຈາກບັນດາຄົນຕາຍກໍມາໂດຍມະນຸດເໝືອນກັນ. ເພາະວ່າໃນອາດາມ ທຸກຄົນຕາຍສັນໃດ ໃນພຣະຄຣິດ ທຸກຄົນກໍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດສິ້ນນັ້ນ. ແຕ່ລະຄົນກໍຕາມລຳດັບຂອງຕົນ: ພຣະຄຣິດເປັນຜົນທຳອິດ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄົນບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະຄຣິດໃນເວລາພຣະອົງສະເດັດມາ. 1 ໂກຣິນໂທ 15:20–23

ພຣະຄຣິດເປັນເຄື່ອງບູຊາຜົນທຳອິດໃນການຟື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ອັນເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນ “ລະດູການເພນເຕກອດ” ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາຜົນທຳອິດຂອງວັນເພນເຕກອດ. ການຟື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດເປັນເຂົ້າບາເລ ແລະ ເຂົ້າສາລີນັ້ນຄືບັນດາຜູ້ທີ່ “ຕໍ່ມາ” “ເປັນຂອງພຣະຄຣິດໃນເວລາພຣະອົງສະເດັດມາ.” ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນ “ຕໍ່ມາ” ຈາກການຟື້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດນັ້ນ ກໍຄື “ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະຄຣິດໃນເວລາພຣະອົງສະເດັດມາ,” ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງການຮວບຮວມຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງດວງວິນຍານທີ່ຊື່ສັດໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງໂລກ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍດວງວິນຍານສາມພັນດວງທີ່ຖືກຮວບຮວມໃນວັນເພນເຕກອດ.

ຂໍພຣະຄຳນຶ່ງກ່າວເຖິງການຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍໃນແງ່ຂອງຄວາມຕາຍ. ຄວາມຕາຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນກັບອາດາມ ແລະແຜ່ໄປສູ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ແຕ່ມັນເກີດຂຶ້ນ “ໃນ” “ລຳດັບ.” ໃນພຣະທຳກົດຈະການ ເປີດໄດ້ບັນທຶກວ່າ ເມື່ອໜັງສືຂອງໂຢເອນກຳລັງສຳເລັດຢູ່ໃນເວລານັ້ນ, ມະນຸດຄວນສົ່ງບາບຂອງຕົນໄປກ່ອນໜ້າສູ່ການພິພາກສາ ເພື່ອວ່າບາບເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກລົບອອກ ເມື່ອເວລາແຫ່ງການຊົງຟື້ນຝູມາຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ. ພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົງມອງໄປຫາໜັງສືແຫ່ງການພິພາກສາເພື່ອຈະລົບບາບໃນເວລານັ້ນ, ເພາະການພິພາກສາຍັງຢູ່ໃນອະນາຄົດອີກຫຼາຍກວ່າໜັງສືພັນແປດຮ້ອຍປີ.

ການອ້າງເຖິງ “ທຸກຄົນຕາມລຳດັບຂອງຕົນ” ເລີ່ມຕົ້ນຈາກອາດາມ ແລະດັງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກເຖິງການພິພາກສາຄົນຕາຍນັບແຕ່ອາດາມເປັນຕົ້ນມາ ຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການຟື້ນຟູຈະມາເຖິງ. ເມື່ອຜົນບາຍລະດູມາເຖິງ, ການພິພາກສາກໍຍ່າຍຈາກຄົນຕາຍໄປສູ່ຄົນມີຊີວິດ. ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ (ນັບແຕ່ການຟື້ນຟູພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດຈົນເຖິງເພນເຕກອດ), ຈາກຜົນແຮກຂອງເຂົ້າບາເລ ຈົນເຖິງຜົນແຮກຂອງເຂົ້າສາລີ, ຜົນກຳລັງຕົກລະຫວ່າງການພິພາກສາຄົນມີຊີວິດ ແລະເມື່ອຜົນຕົກລົງ, ຂ່າວສານທີ່ຜົນເປັນຕົວແທນນັ້ນກຳລັງແຍກເຂົ້າສາລີອອກຈາກຫຍ້າປົນ. ເມື່ອເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງຄືເພນເຕກອດ, ເຂົ້າສາລີກໍປະປົນກັບຫຍ້າປົນອີກຕໍ່ໄປ ແລະເຄື່ອງຖວາຍເຂົ້າສາລີຜົນແຮກ ຄືຂັ້ວບັງໂບກສອງກອນ ຖືກຍົກຂຶ້ນ. ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ກໍຖືກແທນໄວ້ເຊັ່ນກັນໃນມາລາກບິດທິສາມ ເມື່ອຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຊຳຮະພວກເລວດີວັຍ ແລະພຣະອົງກະທຳການນັ້ນໂດຍ “ໄຟ.” “ໄຟ” ເປັນສັນຍະລັກຂອງຂ່າວສານ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍລົ້ນໄຟໃນວັນເພນເຕກອດ. ໃນປະຫວັດສາດທີ່ກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້, ການແຍກຂອງຄົນສອງຈຳພວກ ຊຶ່ງກ່ອນໃຫ້ເກີດຄົນໜຶ່ງແສນສະໝຸດສີເຟ້ນ ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຂັ້ວບັງໂບກສອງກອນ ທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍຜົນແຮກຂອງເພນເຕກອດ, ຈະຕ້ອງຖືກອົບໃຫ້ສຸກຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ເພາະພວກເຂົາເປັນເຄື່ອງຖວາຍພຽງຢ່າງດຽວທີ່ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງບາບລວມຢູ່ນຳ.

ເຂົ້າຈີ່ໂບກສອງກອນນັ້ນມີເຊື້ອຢູ່ ແລະເຊື້ອເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບ. ເຊື້ອນັ້ນຖືກທຳລາຍໃນໄຟຂອງເຕົາອົບ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໄຟຊຳລະຂອງຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ອີກຢ່າງໃນບົດທີ່ຊາວເຈດໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການໂຕ້ວ້າທຶນງົທິເລີ່ມຕົ້ນໃນ 9/11, ຊຶ່ງທ່ານເອີ້ນມັນວ່າ “ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ.” ຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນສອນວ່າ ບາບທັງຫລາຍຂອງອິສະຣາເອນໄດ້ຮັບການລົບລືນທົນໂດຍຜ່ານການໂຕ້ວ້າທຶນນັ້ນ. “ການໂຕ້ວ້າທຶນ” ນັ້ນແມ່ນລະຫວ່າງຂ່າວສານຜົນຊຳອັນແທ້ຈິງ ແລະຂ່າວສານຜົນຊຳອັນບອມທັງປວງອັນງົທິມີຢູ່. ຂ່າວສານແມ່ນ “ໄຟ,” ແລະ “ໄຟ” ຄືສິ່ງທີ່ຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃຊ້ເພື່ອຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະກຳຈັດສົງຄົມທົນ. ການໂຕ້ວ້າທຶນຽວກັບຂ່າວສານຜົນຊຳໄດ້ກຳຈັດເຊື້ອອອກຈາກເຄື່ອງຖວາຍເຂົ້າສາລີຜົນ ສຸກຕົ້ນທຳອິດແຫ່ງເພນເຕກອດ ຊຶ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໜຶ່ງແສນສະໝຸດສີເຟ້ນນັ້ນແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍເຂົ້າສາລີຜົນສຸກຕົ້ນທຳອິດແຫ່ງເພນເຕກອດ, ຜູ້ຊຶ້ງຊະນະໄດ້ໂດຍການຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍໄລຫົດຂອງພຣະອົງ ແລະໂດຍການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແຫ່ງຄຳພະຍານຂອງພວກເຂົາ ເພາະແມ່ນແມ່ນພຣະວັດຈະນະທີ່ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແຕ່ພຣະວັດຈະນະນັ້ນຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມັນຖືກຖ່າຍທອດເປັນຂ່າວສານ. ການນຳສະເໜີຂ່າວສານເຮັດໃຫ້ໜຶ່ງແສນສະໝຸດສີເຟ້ນມີຊີວິດຢູ່ ແລະການນຳສະເໜີຂ່າວສານຜົນຊຳອັນບອມກ່ອນໃຫ້ເກີດຄວາມຕາຍ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຊະນະມັນໂດຍເລືອດຂອງພຣະເມສານອ້ຍ
ແລະໂດຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍານຂອງພວກເຂົາ;
ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັກຊີວິດຂອງຕົນເອງຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ. ພຣະນິມິດ 12:11.

ຄົນໜຶ່ງແສນສະໝຸດສີເຟ້ນນັ້ນຕິດຕາມພຣະຄຣິດໃນການມີໄຊເໝືອດດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ມີໄຊ, ເພາະໃນຄວາມໝາຍທາງພະຍາກອນ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນມົນທົນກັບຜູ້ອື່ນ; ເພາະພວກເຂົາເປັນພົມມະຈັນ.
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ຍໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ.
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກໂຖ່ອອກຈາກມະນຸດທັງຫຼາຍ, ເປັນຜົນແຮກຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າແລະແດ່ພຣະເມສານອ້ຍ.
ພຣະນິມິດ 14:4

ໃນພຣະນິມົດ ບົດ 14 ຂໍ້ 4 ນີ້, ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ຜົນແຮກ." ພວກເຂົາຍັງຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ພົມມະຈັນ" ແລະພຣະການດົນໃຈໄດ້ແຈ້ງແກ່ເຮົາວ່າ ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈັນສືບຄົນໃນ ມັດທາຍ 25 ສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງປະຊາຊົນແອດເວນຕິສ. ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນ "ພົມມະຈັນ" ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ "ເປັນມົວກັບຜູ້ຍິງ" ອີກດ້ວຍ, ເພາະວ່າຂະບວນການທົດສອບແລະການແຍກອອກທີ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ ກັບສາສະໜາບອມ "ທັງໝົດ." "ຄົນເຫຼົ່ານີ້" ຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ອມໄປທຸກແຫ່ງທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ, ແລະໃນຖານະເປັນເຄຣືອງບູຊາຜົນແຮກ ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຕິດຕາມພຣະຄຣິດໃນການສົນພຣະຊົນ, ການຝັງໄວ້, ແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ.

ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີສິບເອັດ ຂໍ້ທີສິບເອັດ ພະຍານທັງສອງຜູ້ທີ່ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ ກ່ອນອື່ນຖືກຂ້າເສຍ ແລ້ວພາຍໃນສາມວັນເຄິ່ງຈົງຖືກຊົງໃຫ້ຄົນມາມີຊີວິດເປັນຖວາຍຜົນແຮກ ເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ. ການຖວາຍຜົນແຮກຊຶ່ງເຄີຍເປັນ ແລະເປັນຢູ່ໃນພຣະຄຣິດນັ້ນ ລວມເຖິງການທີ່ໄລອິດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຖືກຫຼັງອອກ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ລົ້ມລະລາຍດ້ວຍປະສົບການແບບລາວດິເກຍ. ໃນຂັດຽວ, (ຂໍ້ທີສີ່) ບົດສະຫຼຸບອັນສັ້ນໆທັງໝົດຂອງສາຍຕ່າງໆ ແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວໂຍງກັບໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້. ແລະມັນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນ Revelation 144 ໂດຍພຣະຫັດຂອງ Palmoni, ຜູ້ນຳຈຳນວນອັນມະຫັດສະຈັນ. ການຊ້ຳສອງໃນພຣະຄຳພີເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ແລະຜົນປາຍລະດູນັ້ນແມ່ນບ່ອນ ແລະເວລາທີ່ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຖືກຫຼັງເທລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຊ່າງງາມສັກບານໃດ ຢູ່ເທິງພູເຂົາ ຄືຕົນຂອງຜູ້ນຳຂ່າວດີມາ, ຜູ້ປະກາດສັນຕິສຸກ;
ຜູ້ນຳຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມດີມາ, ຜູ້ປະກາດຄວາມລອດ; ຜູ້ທີ່ກ່າວແກ່ຊີ້ນອນວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງຄອບຄອງ! ຍາມຂອງເຈົ້າຈະຍົກສູງຂຶ້ນ;
ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງພ້ອມກັນດ້ວຍສຽງດຽວ; ເພາະພວກເຂົາຈະເຫັນແຈ້ງຕໍ່ໜ້າກັນ,
ເມື່ອພຣະຢາເວຈະຊົງນຳຊີ້ນອນກັບຄືນມາອີກ. ບັນດາບ່ອນຮ້າງຂອງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ,
ຈົ່ງປະທຸຂຶ້ນເປັນຄວາມຊືນບານ, ຈົ່ງຮ້ອງເພງພ້ອມກັນ;
ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປອບໂຍນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ.
ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍແຂນອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ ໃນສາຍຕາຂອງບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ;
ແລະທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະເຫັນຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ຈົ່ງອອກໄປ,
ຈົ່ງອອກໄປ, ຈົ່ງອອກຈາກທີ່ນັ້ນ; ຢ່າແຕະຕ້ອງສົງທົບສະອາດ; ຈົ່ງອອກຈາກທຳມະກາງນາງ;
ຈົ່ງຊຳລະຕົນໃຫ້ສະອາດ, ພວກທ່ານຜູ້ຫາມາຊະນະຂອງພຣະຢາເວ. ເອຊາຍາ 52:7-11.

ຊີ້ນອນ H6726 ແມ່ນອັນດຽວກັນກັບ H6725 ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ "ຄວາມໝາຍແຫ່ງການປະຈັກແຈ້ງ;
ເສົ້າອະນຸສາວະລີ ຫຼື ເສົ້ານຳທາງ: – ເຄື່ອງໝາຍ, ຫົວຂໍ້, ໝາຍທາງ."
ຊີ້ນອນເປັນສັນຍາລັກຂອງທຸງສັນຍານຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ ແລະ
ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜົນປາຍແລ້ວ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະກາດ ແລະ
ສະແດງຂ່າວປະເສີດແຫ່ງສັນຕິສຸກແລ້ວ. ສິ່ງທີ່ຈຳເພາະເທົ່າກັນກັບຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນຄື ພວກເຂົາເຫັນ "ຕາຕ່າ" ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພວກສາວິກໃນວັນເພນເຕກອດ
ເພາະສົບວັນກ່ອນເພນເຕກອດເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະແຫ່ງການເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
"ໄດ້," (ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອະດີດການ) ໄດ້ກະທຳສຳເລັດແລ້ວສາມປະການສຳລັບຜູ້ທີ່ນຳຂ່າວດີມາ.
ພຣະອົງໄດ້ "ປອບໂຍນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ," "ໃຫ້ຖອນເຢຣູຊາເລັມ" ແລະ
"ເປີດເຜີຍພຣະພາບອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງໃນສາຍຕາຂອງບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ."

